

Нено Пановъ

О. З. капитанъ

Епизодъ отъ междусъюзническата война — 1913 година

Това бѣше на 18 и 19 юний 1913 год.

13 рота отъ 21 Сръдногорски полкъ, чийто командиръ бѣше пишещия е въ първа линия заедно съ други роти отъ полка. Настѣпвахме нашия воененъ обектъ съ огледъ да атакуваме и заедемъ издаденитъ източни позиции на противника разположилъ се на висотитъ при Криволакъ.

Преминахме едно пространство насадено съ макъ и силно обстрелвано отъ противника и се добрахме до дола на рѣчичката, източно отъ позициитъ на противника. Следъ краткъ отдохъ въ прикритието, настѣпихме съ групи и по единично по посоката къмъ позициитъ на противника. Привечеръ бѣхме стигнали на около 500 крачки до окопитъ на сърбитъ, но по какви стратегически съображения на по-голъмото началство, това азъ не можахъ да си обясня, получихме заповѣдъ да отстѣпимъ незабелязано съ настѣпването на нощта.

И действително заповѣдта бѣше изпълнена. Незабелязано отъ сърбитъ ние отстѣпихме на не повече отъ 1500 метра и задъ едно прикритие прекарахме нощта.

На другата сутринъ рано настѣпихме, атакувахме позициитъ на противника и ги овладѣхме напълно.

Какво бѣше моето очудване, когато предъ позициитъ на сърбитъ при атаката единъ мой войникъ евреинъ, отъ Станимака (Асеновградъ), който бидейки доста напредъ отъ другаритъ си, не узналъ за заповѣдта на нашето отдѣление останалъ цѣлата нощъ само 400—500 крачки отъ окопитъ на противника и на сутринта при настѣплението, ние го настигнахме и заедно съ ротата участвува въ атаката.

За тази проявена храбрость на войника израелитянинъ, чийто име не си спомнямъ, го представихъ за награда и той бѣ награденъ съ кръстъ за храбрость.
